

**Informacija o POSTUPCIMA JU DUBROVAČKIH MUZEJA
u odnosu na čestice zgrade 2062 i 2127 sve k.o. Dubrovnik**

U ODNOSU NA ČESTICU ZGRADE 2062 k.o. Dubrovnik stanje je slijedeće:

Dubrovački muzeji su kao zemljišnoknjižni vlasnici 162/360 dijela prava vlasništva čest.zgr.2062 zk.ul.653 k.o. Dubrovnik, pokrenuli izvanparnični postupak radi razvrgnuća suvlasničke zajednice u čest.zgr.2062 k.o. Dubrovnik, u postupku u kojem su, pored Dubrovačkih muzeja, upisani suvlasnici:

- Darko Butigan za 194/360 dijela i
- Neira Dobrila Von Somogy za 4/360 dijela prava vlasništva.

Prijedlogu se usprotivio Darko Butigan osporavajući vlasništvo Dubrovačkim muzejima.

Iako odluka u predmetu nije donesena, sud mora obustaviti izvanparnični postupak i stranke uputiti u parnicu. No, i prije donošenja rješenja, Darko Butigan je kao tužitelj pokrenuo parnični postupak protiv Dubrovačkih muzeja tvrdeći da je vlasništvo na suvlasničkom dijelu od 162/360 dijela prava vlasništva čest.zgr.2062 k.o. Dubrovnik stekao građenjem.

Darko Butigan je protiv Dubrovačkih muzeja pokrenuo parnični spor (P.- 968/2023) radi utvrđenja prava vlasništva 162/360 dijela prava vlasništva na čest.zgr.2062 k.o. Dubrovnik.

Iako tvrdi da je vlasništvo stekao građenjem, to ne može dokazati jer nije izgradio zgradu, već je adaptirao. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima u čl.159. jasno navodi da se vlasništvo ne može steći rekonstrukcijom, adaptacijom, prigradnjom i dogradnjom.

Tužitelj tvrdi da je vlasništvo stekao i dosjelošću, što ne može dokazati jer smo sudu dostavili dokaz da se Darko Butigan obratio Dubrovačkim muzejima 2021.godine s prijedlogom za otkup suvlasničkog dijela te smo i dokazali da vlasništvo nije stekao dosjelošću jer je znao i mogao znati da mu ne pripada cjelina prava vlasništva.

Darko Butigan je predložio otkup suvlasničkog dijela Dubrovačkih muzeja po cijeni, za koju su se Dubrovački muzeji izjasnili da nije prihvatljiva. Spor se nastavlja!

U ODNOSU NA ČESTICU ZGRADE 2127 k.o. Dubrovnik stanje je slijedeće:

1. Antun Kurajica pok.Miha preminuo 21.05.1948.g. i ostavio je (između ostalog) MUZEJU RUPE u Dubrovniku (koji su dio Dubrovačkih muzeja) 111/280 dijelova čestice zgrade 2127 k.o. Dubrovnik (Kotarski sud u Dubrovniku predmet br. O 171/48 od 13.7.1948.g.) što je Rješenjem NOO Dubrovnik od 6.2.1957.g. br. 1667/57 upisano kao općenarodna imovina na „Dubrovačke muzeje“ Dubrovnik (Z 331/57)
2. **Nije sporno stanarsko pravo Katicice Bonačić**, utvrđeno nakon smrti njenog supruga Željka Bonačića, kao i popis članova domaćinstva 1991. godine (sin Žarko, nevjesta Tatjana, unuke Anita i Marita) što se vidi iz Odluke o priznavanju stanarskog prava Komisije za stambene poslove Skupštine općine Dubrovnik broj: 371-03/91-01/75; 2117-10-05/72-91-1 od 28.6.1991.g.
3. Nakon što zakonski propisi omogućavaju otkup stanova Katica Bonačić podnosi dana 29.12.1995.godine Gradu Dubrovniku Zahtjev za kupnju stana na kojem postoji stanarsko pravo navodeći da se stan nalazi u Dubrovniku, Palmotićeveva 24, te da je površine 91m2. Navedeni Zahtjev je odbijen jer se radi o zgradi koja je u suvlasništvu ustanove i privatnih vlasnika (Dubrovački muzeji kao nositelj prava korištenja – vlasnik kao i druge privatne osobe)
4. Tada Katica Bonačić **propušta tražiti sklapanje ugovora o zaštićenoj najamnini** sa vlasnicima zgrade te nastavlja, sa članovima domaćinstva, koristiti predmetni stambeni prostor **apsolutno ilegalno i bez ikakvog pravnog osnova te drži predmetni stan u svom posjedu.**
5. **Žarko Bonačić 26.06.1998.godine** putem punomoćnika Željka Vidovića odvjetnika u Dbk. podnosi **tužbu** Općinskom sudu u Dbk. tužeći RH - **Fond za naknadu oduzete imovine, Grad Dubrovnik, Domoupravu d.o.o. i Dubrovačko-neretvansku županiju** (u toku spora odustaje od svih osim Fonda!) tražeći da Sud obveže Fond na sklapanje ugovora o otkupu stana s njim, a ako to Fond ne učini onda presuda zamjenjuje taj ugovor o kupnji. U prilogu je tužbe i tekst ugovora o kupnji kao i **suglasnost Katicice Bonačić** da on može kao član domaćinstva otkupiti taj stan (suglasnost je upitna jer **nemamo još podatak da li je ta suglasnost javnobilježnički ovjerena odnosno da li je u istoj naznačena čestica zgrade 2127 ili čestica zemlje 2612!?**) jer nam Sud još nije odobrio uvid u spis tog predmeta!
6. Tužba je usmjerena na Fond, kao pasivno legitimiranog tuženika, tvrdeći da je predmetna nekretnina (čest.zgr. 2127) u kojoj se nalazi stan **nacionalizirana!** To nije točno! Kako bi potkrijepio tužbeni zahtjev (dokazujući da je utužena čestica nacionalizirana) **tužitelj u tužbi**

navodi **potpuno drugu česticu i to česticu zemlje 2612 k.o. Dubrovnik** koja je zaista bila nacionalizirana. **Sud ne provjerava da li je stan o kojem se radi uopće na čestici koja je tužena!**? Državno pravobraniteljstvo Dubrovačko-neretvanske županije zastupa sve utužene stranke da bi na kraju i primio presudu Općinskog suda P.783/98 od 26.10.1998.g. upravljenu prema Fondu (od ostalih tuženih su odustali) na koju ne reagira!

7. Nakon što je Općinski sud (sudac Šerif Arnautović) dana 26.10.1998.godine udovoljava tužbenom zahtjevu i prihvaća tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja te presuđuje (presuda broj P.783/98) u korist tužitelja navodeći u obrazloženju da je „**sud je pregledao isprave priložene u spis**“!? Očito Sud nije htio primijetiti da tu nešto ne odgovara stvarnom stanju!? Naime, **čestica koja je utužena je čestica zemlje 2612 zk.Ul.703 k.o. Dubrovnik koja zaista jeste nacionalizirana ali kao čestica zemlje i nema spora o nikakvom stanu na tom zemljištu niti je u tom sporu dostavljena potvrda o tome da stan za koji se traži vlasništvo predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu i da se nalazi na toj čestici!**
8. Dana 11.12.1998.godine odvjetnik tužitelja dostavlja Sudu podnesak u kojem ističe : „**Prilikom pisanja tužbe u ovoj pravnoj stvari došlo od strane tužitelja do pogreške u pisanju oznake čest.zgr. te je navedeno da je riječ o stanu koji se nalazi u Dubrovniku: Palmotićeve 24, izgrađena na čest.zem.2612 Z.Ul.703 K.O. Dubrovnik, a trebalo je naznačiti da je riječ o stanu koji se nalazi u Dubrovniku, Palmotićeve 24, u zgradi označenoj čest.zgr.2127 Z.ul.575 K.O. Dubrovnik , pa se moli sud da donese odgovarajuće rješenje o ispravku označene presude i to u točki I.redak 4. i 5., kao i točki II.stavak 1. redak 3.i 4. pravorijeka označene presude.**“
9. Sud postupa po zahtjevu tužitelja i **donosi ispravak presude** (kako navodi u obrazloženju **temeljem članka 342 st.1. Zakona o parničnom postupku**) iako nije sud pogriješio već je tužitelj tužio krivu nekretninu. Nesporno je da **sud nije mogao** ovako postupiti već je **samo mogao uputiti tužitelja da podnese novu tužbu**. Sudska praksa u više navrata ukazuje da se ne može ovako postupiti, a posebno **Vrhovni sud RH br.Rev.3034/2000-2 od 15.10.2003.g.** naglašava: „**...radi se o očitoj grešci tužitelja (a ne suda!) koji su u postavljenom tužbenom zahtjevu pogrešno umjesto čest.zem.950/2 k.o. B. naznačili čest.zem.952/2 k.o.B. Takva pak greška tužitelja ne može se otkloniti primjenom instituta ispravljanja presude reguliranog čl.342.ZPP-a, a koji se odnosi samo na očite greške suda nastale prilikom pisanja presude.**“ Nema podataka da je navedeno Rješenje o ispravku (P.783/98-17 od 14.12.1998.g.) dostavljeno Državnom pravobraniteljstvu DNŽ, a niti upisanim suvlasnicima nekretnine (č.zg.2127), a **nakon ispravka ova „presuda“ postaje pravomoćna!**
10. **U cijelom postupku nisu uključeni niti su o tome bilo što znali suvlasnici čest.zgrade 2127 (Dubrovački muzeji i drugi)!**
11. Fond koji je utužen na sklapanje Ugovora o kupnji predmetnog stambenog prostora Žarku Bonačiću nije sklopio taj Ugovor pa je „presuda“ zamijenila taj Ugovor i kako je u njemu navedeno Žarko Bonačić je bio obvezan uplatiti **kupoprodajnu cijenu od 12.642,36 kuna „odjednom u cijelosti“** !? **Do danas nismo uspjeli dobiti nikakvu potvrdu da je i ta simbolična cijena ikada plaćena!**
12. Žarko Bonačić je tražio uknjižbu predmetnog stana temeljem dokumentacije (presuda i rješenje o ispravku iste) na svoje ime te je **pravomoćno odbijen rješenjem Općinskog suda pod posl.br: Z.2969/09 od dana 09. rujna 2009. Tim rješenjem je Žarku Bonačiću stavljeno na znanje da nije vlasnik predmetnog stana niti zgrade.**Prema saznanjima Žarko Bonačić se putem svog odvjetnika Željka Vidovića obratio 2009. godine, Gradu Dubrovniku, Poglavarstvu Grada Dubrovnika, da otkupi suvlasnički udio predmetnih nekretnina koji nije u privatnom vlasništvu te da isti preknjiži na svoje ime. I taj **zahtjev je odbijen!**
13. Žarko Bonačić cijelo vrijeme tvrdi da je vlasništvo stekao temeljem „presude“ iz 1998.godine pa kada bi i bilo tako (A NIJE!) onda je to stečeno u braku sa suprugom **Tatjanom Bonačić koja je bila dogradonačelnica Grada Dubrovnika i saborska zastupnica u dva mandata Sabora RH!** Dakle, **radilo bi se o bračnoj imovini!** O utjecaju na rješavanje pojedinih pitanja suviše je govoriti!
14. Dana **16.11.2020.godine Upravni odjel za izdavanje i provedbu dokumenata prostornog uređenja i gradnje Grada Dubrovnika, Klasa 360-02/20-115 daje potvrdu da taj stan predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu temeljem „presude“ iz 1998.godine i (kako je to već uobičajeno!?) ne obavještavajući uknjižene suvlasnike o tom postupku!**
15. Dubrovački muzeji dana 2.veljače 2021.godine podnose Općinskom sudu Prijedlog za uknjižbu prava vlasništva i brisanje pojma društvenog vlasništva na čestici zgr.2127 sve temeljem čl.361 do 367 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (**koji je još 1996.godine ukinuo pravo korištenja i isto postaje pravo vlasništva!**). Općinski sud udovoljava tom Prijedlogu i **upisuje Dubrovačke muzeje za 1998/5040 dijelova vlasničkih prava.**

16. U lipnju 2023.g. Dubrovački muzeji zauzimaju stav da je potrebno pristupiti razrješenju suvlasničkih odnosa u dvije zgrade (2127 i 2062 k.o. Dubrovnik) u kojima imaju suvlasništvo gotovo po polovicu vlasničkih prava te je u tom pravcu angažiran odvjetnik radi pokretanja postupaka diobe suvlasničke zajednice.
 17. Očito nakon što Žarko Bonačić dobiva saznanje da Dubrovački muzeji pokreću ove postupke on podnosi 25.08.2023.godine Prijedlog za otvaranje pojedinačnog ispravnog postupka (Z-10766/23 Opć.sud Dbk.) i dana 30. kolovoza 2023.godine Općinski sud u Dubrovniku donosi Rješenje kojim „otvara se pojedinačni ispravni postupak na nekretnini oznake k.č.zgr.2127 k.o. Dubrovnik“ i tada se navedeno Rješenje (konačno jedno!) dostavlja i uknjiženim vlasnicima. Otvaranje pojedinačnog ispravnog postupka u roku od 5 dana od dana podnošenja prijedloga je za svaku pohvalu (!?) kada se radi o predlagatelju Žarku Bonačiću za razliku od predmeta koje Dubrovački muzeji pokreću i traže kao npr. dozvolu za uvid u spis P.783/98 koji zahtjev se ne rješava Dubrovačkim muzejima već 20 dana ili kako se već skoro dvije godine ne rješava Prijedlog za ponavljanje postupka u predmetu P.783/98 kojeg je podnio jedan od suvlasnika gospodin Darko Butigan!?
 18. Tek po otvaranju pojedinačnog ispravnog postupka Dubrovački muzeji i ostali suvlasnici stječu saznanje o svemu što je prethodilo, a posebno o „presudi“ iz 1998 (P.783/98)!
 19. Nakon saznanja o toj „presudi“ Darko Butigan kao suvlasnik podnosi Prijedlog za ponavljanje postupka 22.09.2023.g. tražeći da se presuda P.783/98 Općinskog suda ukine jer je potpuno nezakonito proveden sudski postupak zajedno sa ispravkom te da se suvlasnicima omogući sudjelovanje u postupku.
O ovom Prijedlogu do danas nije odlučeno (skoro dvije godine!?)!
 20. Na Rješenje o otvaranju pojedinačnog ispravnog postupka prigovor ulažu uknjiženi vlasnici: Dubrovački muzeji, Darko Butigan i Emilio Stamenić! Postupak je okončan i čeka se već mjesecima da Općinski sud donese Rješenje. Kakvo god bilo Rješenje nakon toga slijedi tužba nezadovoljne strane!
 21. Posebno je naglašeno pitanje što Žarko Bonačić predmetni stambeni prostor iznajmljuje turistima po skupoj cijeni iako nema nikakva prava na isti. Naime, Žarko Bonačić je 15. lipnja 2009.godine dobio „Rješenje za pružanje usluga u domaćinstvu (apartman) u povijesnoj gradskoj jezgri“ od strane Ureda državne uprave u Dubrovačko-neretvanskoj županiji. Navedeno Rješenje je izdano temeljem one pravomoćne „presude“ iz 1998.godine ali je isto suprotno tadašnjim (i današnjim) zakonskim propisima jer je za izdavanje takvog Rješenja za apartmane nužna suglasnost vlasnika što nije učinjeno već je sve „odrađeno“ bez da je itko od uknjiženih vlasnika obaviješten o tom postupku. Tako Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2006.godine u članku 33.stavak 2. točka 1. utvrđuje da je za izdavanje dozvole za apartmane potrebno: „da je vlasnik objekta (sobe, apartmana ili kuće za odmor i sl.) ili vlasnik zemljišta za kamp.“
 22. Od Dubrovačko-neretvanske županije zatraženi su podaci o Rješenju iz prethodne točke i na upit je odgovorio Upravni odjel za poslove župana i Županijske skupštine DNŽ naznačujući da je Rješenje izdano temeljem one presude iz 1998.godine i po propisima! Kojim? - ako je suprotno Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti?
 23. Nakon toga Dubrovački muzeji su Upravnom odjelu za poslove župana i Županijske skupštine DNŽ podnijeli formalni ZAHTJEV za ukidanje izdane dozvole za apartmane u zgradi 2127 k.o. Dubrovnik (dana 7.3.2025.g.!) u kojoj su Dubrovački muzeji suvlasnici odnosno da se Dubrovačkim muzejima kao suvlasnicima dostavi to Rješenje kako bi mogli osigurati svoja prava kroz upravni postupak. Do danas (mjesec dana!) na taj Zahtjev nije odgovoreno pa Dubrovačkim muzejima ne preostaje ništa drugo već da ustanu tužbom Upravnom sudu. Ne možemo se oteti dojmu da netko brine o interesima obitelji Bonačić!?
 24. Radi dobivanja cjelovite informacije Dubrovački muzeji su zatražili određene podatke o obveznicima plaćanja na adresi Palmotićeve 24, Dubrovnik, i to: komunalne naknade, električne energije, čistoće kao i MUP-a za podatke o prebivalištu na toj adresi! O zahtjevu se očitovao HEP-Opskrba naglašavajući da su to zaštićeni podaci i da ih ne mogu dati. Čistoća je dala odgovor da je korisnik Žarko Bonačić te da od 10.11.2013.g. kao polugodišnji korisnik (nekretninu koristi pola godine!?) i da plaća jednu polovinu propisane naknade!?. U odnosu na komunalnu naknadu Dubrovački muzeji su dobili odgovor da se radi o zaštitu podataka (GDPR) i da se ne mogu dati „bez izričitog pristanka dotičnog obveznika ili pak sudskog naloga“. Nije nam jasno kako dobiti pristanak tko sve stanuje u toj zgradi ako ne znamo tko su te osobe!? Koga tužiti za dobiti sudski nalog: Grad Dubrovnik!?
- Ovo pozivanje na propise o zaštiti osobnih podataka nije slučajno! Naime, nije valjda moguće da propisi onemogućavaju vlasnike nekretnina uredno upisane u zemljišnim knjigama da dobiju podatke o tome tko je u tim nekretninama i da li te osobe plaćaju javna davanja (struja, voda, komunalna naknada i dr.)?

25. Također je potrebno naglasiti da se obitelj Bonačić cijelo vrijeme koristi i naznačuje kao adresu: Palmotićeve ulicu 24 u Dubrovniku! Ulaz u zgradu 2127 k.o. Dubrovnik je u Antuninskoj ulici 13 (taj ulaz koristi suvlasnik Stameniće!) ali je napravljen ulaz i iz Palmotićeve preko čestice 2615 te Žarko Bonačić **uzurpirajući i česticu zemlje 2615 k.o. Dubrovnik preko te čestice koja je u vlasništvu privatnih osoba koristi dio prostora i terasu u i na toj čestici zemlje!** Navedena čestica zemlje 2615 k.o. Dubrovnik u dodiru je (naslanja se) sa česticom zgrade 2127 k.o. Dubrovnik **ali nikada niti u jednom svom pokušaju stjecanja vlasništva Žarko Bonačić nije iskazao niti tražio da mu se prizna da na toj čestici polaže neka prava.** Uknjiženi vlasnici te čestice zemlje 2615 (općenarodna imovina, L.Drašković, N.Benković, D.N.Somogy i D.Butigan) **nisu pitani ni o čemu već je Žarko Bonačić i njegova obitelj, svojevrijem bez suglasnosti ili odobrenja uknjiženih suvlasnika, uzurpirala navedenu česticu zemlje 2615 i istu koristi (ulaz, hodnik, terasa i dr.) za svoje potrebe i stjecanje imovinske koristi zajedno sa stanom kojeg također neovlašteno koristi, a koji se nalazi u zgradi 2127.** Tu također treba istaknuti da sve naknade koje eventualno plaća Žarko Bonačić **ne obuhvaćaju česticu zemlje 2615 koju on uzurpira!**
26. U okviru istaknutih kandidatura i medijskih istupa gospođa **Anita Bonačić Obradović** (kći Žarka Bonačića) **u svom istupu 31.ožujka 2025.godine** osvrćući se na objavljene podatke o njevoj kući u Lapadu izjavila je i slijedeće: **„Ovo je već drugi takav pokušaj blaćenja mene osobno, iako se radi o meni bliskim osobama. Sjetimo se pokušaja konstrukcija oko kuće u Gradu mojih roditelja i brojnih neistina koje su tada plasirane, a u međuvremenu su već i demantirane.“** Davanje ovakve izjave direktno implicira da su Dubrovački muzeji iznijeli **„brojne neistine“** koje **„u međuvremenu su već i demantirane“** ! Dakle, jednostavno rečeno Dubrovački muzeji LAŽU!? Kada već, unatoč svojoj dokumentaciji koju posjeduju Dubrovački muzeji kako je navedena, ona ovako zaključuje Dubrovački muzeji ne mogu ne reagirati pa je i ova Informacija i sve druge radnje koje će u okviru propisa poduzeti upravo rezultat ovakve IZJAVE gospođe Anite Bonačić Obradović! U odnosu na izrečeno evo odgovora: **Prvo: to nije kuća vlasništva njenih roditelja jer se vlasništvo stječe upisom u zemljišne knjige!** Tu je Zakon jasan! **Drugo: ništa ona nije demantirala (osim prazne priče!) niti je to učinio bilo koji nadležni organ!** **Treće: na toj adresi je ona bila prijavljena do 14.veljače 2005.g. i tu se ne treba pozivati na svoje roditelje, a kako je u medijima istaknuto od trećih osoba ona je na toj adresi bila i jedina prijavljena što znači da ima i te kakve veze sa uzurpacijom naše nekretnine (č.zg.2127) kao i uzurpacijom susjedne čestice zemlje 2615 koja je dijelom općenarodna imovina, a drugim dijelom privatna!**

Upravno vijeće ne želi ulaziti u bilo kakve predizborne kalkulacije i obračune istaknutih kandidata i političkih stranaka ali mora istaknuti da **ne dozvoljava da se dovode u sumnju i neistinito prikazuju činjenice koje Dubrovački muzeji poduzimaju u zaštiti svojih imovinskih prava**, a sve što je do sada istaknuto od strane Dubrovačkih muzeja **potkrijepljeno je valjanom i nespornom dokumentacijom!** Što je to i na koji način gđa.A.B.Obradović **„demantirala“** nije nam poznato, a ona Dubrovačkim muzejima **nije ni bitna već je samo bitna imovina ove Ustanove**, pa tako Dubrovački muzeji ne **žele polemiku sa obitelji Bonačić izvan sudskih raspravnih dvorana i ureda odgovarajućih upravnih organa!**

Također se ističe da eventualne primjedbe o tome da su Dubrovački muzeji ove postupke pokrenuli u vrijeme kada gđa.Bonačić-Obradović ističe kandidaturu za gradonačelnicu Grada Dubrovnika nisu osnovane jer je **postupak pokrenut prije dvije godine** kada o tome nije bilo govora! **Isto tako treba odgovoriti na pitanje zašto Dubrovački muzeji nisu ranijih godina pokrenuli ove postupke zaštite svog vlasništva!?** **Odgovor je jednostavan:** do tog propusta je došlo iz razloga što se očito **smatralo da obitelj Bonačić ima status zaštićenog najmoprimga**, a kako se niti u jednom postupku koji su oni vodili Dubrovački muzeji (ni sudskom ni upravnom) **nisu obavještavan kao uknjiženi suvlasnici to nisu imali saznanje da Žarko Bonačić nezakonito i bez osnove uzurpira njihovu imovinu i još k tome ostvaruje veliku imovinsku korist.** Tek kada 2023.godine započinju sudski postupci nezakoniti dokumenti koje koristi Žarko Bonačić **dolaze na „svijetlo dana“!**

Ne prihvaća se bilo kakvo imputiranje Dubrovačkim muzejima da njima netko manipulira kao gradskoj ustanovi u političke svrhe. Tko će i zašto koristiti ovo što radi obitelj Bonačić u političke svrhe to je njegova stvar ali **Dubrovačke muzeje zanimaju samo pravne činjenice i faktično stanje, a to znači u konačnosti zaštita njegove imovine!**